

lige for sig selv. Det er derfor straffelovrådets opfattelse, at den almindelige reaktion over for spirituspåvirkede knallertførere bør være straf af bøde, og at dette også bør gælde ved de højere promillegrader. Undtagelse herfra bør alene gælde i visse gentagelsestilfælde, hvor hæfte eller fængsel vil kunne anvendes.

For cyklisters vedkommende finder straffelovrådet ikke anledning til at ændre den gældende bestemmelse i færdselslovens § 16, stk. 2. Dog bør de strafferetlige følger af at føre cykel i spirituspåvirket tilstand formuleres i overensstemmelse med den foreslåede lempelse for knallertkørsel.

.....

Bet. s. 83-84.

4<sup>o</sup>. Overladelse af motordrevet køretøj til spirituspåvirket fører.

Efter færdselslovens § 16, stk. 3, er det forbudt at overlade føringen af blandt andet motordrevet køretøj til en person, der er påvirket af spiritus som angivet i § 16, stk. 1.

Det er antaget, at bestemmelsen i færdselslovens § 16, stk. 3, omfattes af straffelovens § 23, jfr. *Bjarne Frandsen: Håndbog i færdselslovgivning 1960* side 77. Uanset dette har straffelovrådet fundet det rigtigt at bevare den gældende bestemmelse i § 16, stk. 3, i færdselsloven. Man har blandt andet ud fra pædagogiske synspunkter fundet, at der i færdselsloven bør være regler, der regulerer den ved spirituskørsel hyppigst forekommende form for medvirken. Rådet er imidlertid opmærksom på, at andre former for medvirken end de, der omfattes af § 16, stk. 3, vil kunne straffes efter straffelovens § 23. Kontoret for politisager i København har i denne forbindelse oplyst, at man har haft en del sager, hvor en person har hjulpet en påvirket person med at starte hans bil. „Hjælperen“ er i disse sager blevet straffet for overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, jfr. straffelovens § 23.

Der er i færdselsikkerhedskommissionen enighed om, at bestemmelsen i § 16, stk. 3, skal opretholdes. Et flertal af kommissionens medlemmer finder dog, at det tillige skal være strafbart at overlade køretøjet til en person, som gør sig skyldig i overtrædelse af 0,8 ‰-reglen.

Et mindretal i kommissionen finder ikke, at kriminaliseringen af overladelse bør knyt-

tes til en fast promilleregulering, men fortsat bør hvile på et „klinisk“ skøn fra overladerens side.

Til domfældelse efter den gældende § 16, stk. 3, kræves, at den ejer, der overlader føringen af sit køretøj til en anden person, indså eller burde indse, at den pågældende var så påvirket af spiritus, at hans egnethed som fører in concreto måtte anses for reduceret.

Straffelovrådet finder ikke grundlag for at ændre denne retstilstand og finder det derfor rigtigst, at deliktet beskrives som overladelse til en person, der har nydt spiritus i et sådant omfang, at han er ude af stand til at føre køretøjet på betryggende måde.

.....

Bet. s. 93.

*Bemærkninger til færdselslovsforslaget.*

Til nr. 1 (§ 16).

.....

*Til stk. 2.* Bestemmelsen indeholder straffelovrådets forslag om indførelse af en promillegrænse ved 0,8 ‰. Om reglen og dens nærmere begrundelse henvises til s. 64-66.

Det er forudsat, at der til den nævnte promille på 0,8 skal lægges det sædvanlige måleusikkerhedstillæg, der af retslægerrådet er opgivet til 0,15 ‰, jfr. s. 64.

I modsætning til den gældende bestemmelse i § 16, stk. 1, skal ansvar efter forslaget — der anvender formuleringen: under *eller efter* kørslen — indtræde i de tilfælde, hvor promillen først er nået op på 0,8 efter kørsels afslutning. Om begrundelsen herfor henvises til s. 66-68.

Det er forudsat, at der i de tilfælde, hvor der skal ske en tilbageberegning for at udfinde promillen på kørselstidspunktet, regnes med den for tiltalte gunstigste tilbageberegningpromille, der af retslægerrådet er opgivet til 0,10 i timen, jfr. s. 67.

Om overtrædelse af promillereglen henvises til bemærkningerne nedenfor til § 69.

.....

Bet. s. 95.

Til nr. 4 (§ 69).

.....